

er der heller ikke saa meget at indvende imod, fordi man derved ligeligger Forholdet for samtlige Kreditforeninger, og jeg udtalte ogsaa i den Retning ved 2den Behandling, at en Vædring som denne vilde man sig ikke have saa meget imod. Forholdet er jo dette, at i de nyere Kreditforeninger, der bestaa ifølge særlig Lov, udnævner Indenrigsministeren den ene Revisor for de 3 Kreditforeninger, og i en af disse godkender han ogsaa Valget af den anden Revisor. For 2te Kreditforeningen godkender Indenrigsministeren Valget af begge Revisorer og kun for de ældre Kreditforeninger, der ere stiftede ifølge Loven af 20de Juni 1850, vælge Interessenterne deres Revisorer. Her bliver altsaa Forholdet ens for alle Kreditforeninger, hvad man jo ikke kan have noget videre at indvende imod. — Hvad det 4de Punkt angaar, er ogsaa Valgretten her opretholdt for de Kreditforeninger, hvor Interessenterne selv vælge deres Vurderingsmænd og i det hele taget de bestaaende Forhold opretholdt paa dette Punkt i § 2, idet de Kreditforeninger, der selv frivilligt have givet Afkald paa, at Interessenterne vælge Vurderingsmændene, og som eve gaaede over til at repræsentantskabet indstiller, og Distriktionen udnævner Vurderingsmænd, skulle blive staaende ved dette og ikke have Lov til at gaa tilbage til det gamle Valg. — Derangest er der en Bestemmelse om, at Valget af Vurderingsmænd ikke maa foregaa i mindre Distrikter end der for Valg af Repræsentanter gældende, man har altsaa ikke Lov til at vælge fognevis i Et, og hvad der vistnok finder Sted i en Kreditforening, og heller ikke Lov til at vælge i saa smaa Distrikter, som Vurderingsmændenes Distrikt omfatter. Valget skal, som sagt, foregaa i større Distrikter i Distrikter, der ikke ere mindre end de Repræsentantskabets Distrikt omfatter, derimod kan der gives indvendinger, noget i og for sig. Jeg tror, at det er rigtigt, at Valgdistrikterne ikke udparcelleres saa smaa, at det bliver fognevis, thi derved ere haardt Vælgerne og den valgte saa nær paa hinanden med Hensyn til Agitation, at der vistnok kan rejses berettigede Indvendinger herimod. Jeg skal derfor tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Dalsgaard. Det foreliggende Lovforslag er i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, et Resultat af private Forhandlinger. Dette fremgaar af Udtalelsen, der ere faldne i Landstinget, da denne Sag var der til Ønfeste Behandling. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har været holdt uden for

disse Forhandlinger. Jeg beklager, at Resultatet er tilvejebragt paa denne Maade, for saa vidt som jeg, hvis Sagen var gaaet sin regelmæssige Gang, var gaaet til Fællesudvalg d. s. v. havde haabet, at man kunde have naaet et noget bedre Resultat end det der her foreligger. Men efter den Gang Sagen nu har faaet, er det jo givet, at man nu kun har Valget imellem, hvad der her foreligger, eller intet. Under disse Omstændigheder kan jeg kun anbefale det høje Ting at stemme for Forslaget. — Der er jo nemlig i Forslaget adskillige Punkter, som Kreditforeningerne sætte Pris paa, og selv om Bestemmelsen i Punkt 1, § 1 — det er selvfølgelig det, jeg kunde have ønsket noget heldigere affattet — ikke er saa gunstig, som jeg kunde have ønsket, er der ikke noget nu ved den Sag at gøre. Man kan ikke nu saa det bedre, og jeg kan derfor, som sagt, kun tilraade det høje Ting at tage Forslaget i den foreliggende Skikkelse. — Naar den ærede Ordfører vilde mene, at Resultatet af Bestemmelsen i Loven om de uamortisable Laan vilde blive dette, at der paa $3\frac{1}{2}$ pCt. Laan kunde naas en Nedgang af ca. $\frac{1}{10}$ pCt. i den aarlige Ydelse, tror jeg ikke, den ærede Ordfører har Ret deri; jeg tror ikke, Nedgangen kan blive saa stor. Da vi havde Forslaget her til 3dje Behandling, tillod jeg mig at fremsette nogle Eksempler paa, hvordan Forholdet nu var i Kreditforeningerne, og hvordan det vilde blive med disse kun delvis amortisable Laan, enten man havde faaet Lovforslaget, som det da var indstillet af Udvalgets Flertal, eller faaet det, som det oprindeligt var indbragt af den højtærede Minister. Jeg har ogsaa nu regnet ud, hvordan det vil stille sig med disse Laan, efter som Lovforslaget nu foreligger. Jeg er da kommen til det Resultat, at et Laan paa 6,000 Kr. nu vil blive delt i 3,300 ikke amortisable og 2,700 Kr. amortisable i 60 Aar. Af disse 3,300 Kr. fast Laan skal der, naar det er $3\frac{1}{2}$ pCt. Laan, svares $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente og $\frac{1}{10}$ til Administration. Det er $3\frac{3}{10}$ i alt, og det giver en aarlig Ydelse af 118 $\frac{4}{10}$ Kr. Af de 2,700 Kr., der amortiseres i 60 Aar, skal der svares $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente plus $\frac{1}{10}$ i Administrationsbidrag og dertil $\frac{1}{2}$ pCt. i Amortisation. Naar et Laan amortiseres i 60 Aar, og Renten er $3\frac{1}{2}$ pCt., bliver den aarlige Ydelse til Amortisation nemlig $\frac{1}{2}$ pCt. det bliver i alt $4\frac{1}{10}$ pCt., altsaa en Ydelse af de 2,700 Kr. paa 110 $\frac{7}{10}$ Kr., i alt saaledes 229 $\frac{1}{2}$ Kr. Men nu skal man af et Laan paa 6,000 Kr., i de almindelige Kreditforeninger, i $3\frac{1}{2}$ pCt. Afdelingen svare i alt 240 Kr. Den aarlige Mindreudgift bliver